

Todellisuuden kirkkaus on aina olemassa, joka hetki. Joillekin meistä elämän kirkkaus ja selkeys näyttäytyvät odottamatta. Toiset taas ovat kylpeneet valossa syntymästään saakka menettämättä sen taikaa elämänsä aikana.

Valitsemme osin itse missä määrin olemme valossa. Jos arvioiva mielemme ja jatkuva epäilymme väistyvät sivuun, valo pääsee esiin ja luottamuksemme hyvyyteen kasvaa. Täysin avoimesti tarkastelemalla todellisuuden kirkkaus paljastuu meille ja oleellinen nousee esiin.

Suuntautumisemme vaikuttaa siihen, miten näemme kanssaihmisemme ja miten he näkevät meidät. Maailman näkeminen hyvyyden kautta avaa portin mahdollisuuksien runsauteen. Elämän kauneus väreilevine vivahteineen avautuu eteemme kuin loppumaton maisema.

Kun oivallamme olemuksemme valoluonteeseen, meissä lähtee liikkeelle tarve muuntaa itseämme, elämäämme ja suhdettamme ympäristöömme. Yhteys kaikkeen olemassa olevaan tuo esiin merkityksemme kokonaisuuden osana. Jokainen konkreettinen tietoisuutemme liikahtus on yhteenkuuluvuutemme kautta kaikkien koettavissa. Jokainen teko, jonka aiemmin saatoimme ajatella olevan yksinomaan yksityinen, onkin impulssi liikahtuksille, jotka vaikuttavat kaikkeen elämään.

Hallitsemalla ajattelumme aktiivisuutta ja suuntaa, pystymme valitsemaan tietoisesti havaintojemme kohteet. Samalla valitsemme minkä laatuisiin ilmiöihin haluamme olla yhteydessä. Valitsijoina lakkaamme olemasta ulkopuoleltamme tulevien satunnaisten ajatusmuotojen vyöryn kohteena. Valitessamme havainnointimme kohteen vaikutamme mielemme sisältöön. Valitsemme millaisella tunteella ja voimalla tarkastelumme lataamme.

Hyvinkin pienellä, valoon suuntautuvalla aikeella mielemme ja tietoisuutemme siirtyy kirkkaaseen tilaan. Pyyteeton ja hyvän-
tahtoinen ilmiöiden tarkasteleminen mahdollistaa myönteisesti vaikuttavan voiman kulkemisen kauttamme havaintomme

kohteeseen. Herkät henkilöt huomaavat, koska he ovat tasa-painottavan ajattelun kohteina.

Havainnointimme kehittyessä tarkemmaksi huomaamme aiempaa paremmin, millainen olotilamme todella on ja millaiset seikat kulloinkin vaikuttavat olotilaamme. Opimme erottamaan, millainen olo syntyy oman ajattelun kautta ja millaisia vaikutteita meihin tulee yhteyksiemme ja yhteisen tilan kautta.

Tekemämme valinnat ja elämän kokemuksemme vaikuttavat olemukseemme. Vaikka olisimme kokeneet hyvinkin vaikeita tapahtumia, meillä on silti aina olemassa valon säikeet, joihin liittyä. Pystymme suuntaamaan mielemme ja valitsemaan tilan, jossa tietoisuutemme lepää.

Kykymme tehdä tietoisia valintoja ja päätöksiä voi hiipua, jos elämä on jostakin syystä vienyt voimamme. Tuolloin mielen pienikin liikeyhdys kohti valoa auttaa. Luottamus valoon, elämään ja kanssaihmiin syntyy pienestä kipinästä tietoisuudessamme. Valo saattaa ilmetä meille odottamattomalla tavalla, vaikka olisimme täysin kadottaneet aikeemme suuntautua kohti valoa.

Ympäriämme havaitsemiemme hyvinkin raskaiden tekojen takana saattaa olla kanssaihmissämme käsitys tekojen oikeutuksesta ja jopa hyveellisyydestä. Jos tarkastelemme tapahtumia kriittisen tuomitsevuuden sijaan sallimuksella, luomme anteeksiannon ja suopeuden ilmapiirin. Salliminen vastakkain asettumisen sijaan luo valoa, jolloin raskaiden tekojen tuoma painolasti hälvenee. Anteeksiannon voima pohjautuu ykseyteemme kaiken olevan kanssa. Kun erottelu minään ja muihin hälvenee, tarve tuomitsemiseen ja rankaisemiseen hiipuu.

Valon tuleminen osaksi elämää valtaa meidät usein niin suuressa määrin, että haluamme jakaa tunnistamaamme voimaa. Sisäinen oivalluksemme ja voiman virtaus meissä hakevat reittejä päästäkseen esiin ja toimintaan. Toivomme löytävämme olemisen tilan ja tekemisen väylän, jossa koemme valon voiman pääsevän kulkemaan kauttamme mahdollisimman jouhevasti.